

धृष्टधी (धृष्ट + धी) m. N. pr. eines Mannes, der auch धृष्टबुद्धि genannt wird, Verz. d. B. H. 117. Beide Wörter bedeuten einen kecken Geist habend.

धृष्टमानिन् (धृष्ट + मा^०) adj. kühn von sich denkend, eine hohe Meinung von sich habend R. 2, 96, 43.

धृष्टरथ (धृष्ट + रथ) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 13, 7676, wo °रथो नृपः zu lesen ist.

धृष्टशर्मन् (धृष्ट + श^०) m. N. pr. eines Sohnes des Çvapahalka VP. 433.

धृष्टोक्त (धृष्ट + उक्त) m. N. pr. eines Sohnes des Arjuna Kārtavirja HARIV. LAGL. 1, 137 (die Calc. Ausg. धृष्टोक्त).

धृष्टि (von धर्ष) 1) adj. kühn (nach MAHIBH.; aber mit Beziehung auf Bed. 2) VS. 1, 17. — 2) m. Feuerzange, doppelter Schürhaken; du. TAITT. ĀR. 5, 9, 8. KĀTJ. ÇR. 26, 2, 10. 3, 9. 7, 28. sing. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 61, 9. 533, 1. 548, 10. — 3) m. N. pr. a) eines Sohnes des Hiraṇjakāçipu BHĀG. P. 7, 2, 18. — b) eines Ministers des Königs Daçaraṭha R. 4, 7, 3. 2, 93, 24 (GORR. 102, 26). — 4) f. Kühnheit ÇĀNKH. ÇR. 8, 24, 13.

धृष्ट HARIV. 2002 falsche Lesart für धृष्ट, wie LANGLOIS hat.

धृष्टिन् (von धर्ष) adj. kühn, dreist, frech KĀÇ. zu P. 3, 2, 172. VOP. 26, 161. AK. 3, 1, 25. TRIK. 3, 1, 10. H. 432.

धृष्टि m. Lichtstrahl AK. 4, 1, 2, 34.

धृष्टु (von धर्ष) 1) adj. P. 3, 2, 140. VOP. 26, 145. a) kühn, tapfer, mutig: नहि त्वा शूरो न तूरो न धृष्टयुयोधं RV. 6, 23, 5. यदुदीरितं श्रुतयो धृष्टवै धोयते धना 1, 81, 3. निष्कृपवाना श्रापयानीव धृष्टवै: 92, 1. 10, 69, 5. MBh. 14, 2098. Insbes. Beiw. des Indra RV. 4, 63, 3. 6, 17, 1. 8, 24, 1. 10, 111, 6 u. s. w. der Marut 6, 66, 5. वृषन् 67, 11. 7, 20, 5. der Rosse des Indra 1, 6, 2. des Soma 9, 99, 1. AV. 5, 29, 10. dreist, frech TRIK. 3, 1, 10. H. 432. — b) tüchtig, kräftig: शवस् RV. 1, 54, 2. 36, 4. 167, 9. श्रोत्रम् 3, 36, 4. शर्ध 7, 56, 8. Feuer 10, 16, 7. Waffen: वज्र 22, 3. श्रापुध VS. 16, 14. इषु AV. 1, 13, 4. — 2) adv. धृष्टु dreist, herzhafte, tüchtig, kräftig, fest: धृष्टवर्चत RV. 8, 58, 8. श्रुते वज्रं शर्वसे धृष्ट्वा दे 10, 49, 2. श्रम्बं धृष्टु वोर्यस्व च VS. 11, 68. ÇAT. Br. 1, 2, 1, 3. gewaltsam: मा नो धेरेणो चरतामि धृष्टु RV. 10, 34, 14. Vgl. दधृक्, das demnach doch auf धर्ष zurückgeführt werden könnte. — 3) m. N. pr. a) eines Sohnes des Manu Vaivasvata MBh. 1, 3140. HARIV. 613, 642; vgl. धृष्ट. — b) eines Sohnes des Manu Sāvarga HARIV. 463. — c) eines Sohnes des Kavi MBh. 13, 4150. — d) eines Sohnes des Kukura HARIV. 2015. — 4) कश्यपस्य धृष्टु N. eines Sāman Ind. St. 3, 213.

धृष्टुक (von धृष्टु) m. N. pr. eines Fürsten HARIV. 637; vgl. धृष्टक.

धृष्टुव (wie eben) n. Kühnheit, Muth MBh. 1, 6406.

धृष्टुयो (wie eben) P. 7, 1, 39, Sch. VS. PRĀT. 3, 20. adv. so v. a. धृष्टु adv.: यः प्र धृष्टया नयति वस्यो श्रुक् RV. 4, 21, 4. तन्यतुर्मृतमेध धृ 1, 23, 11. श्रुतयो श्रुततो यति धृ 5, 10, 5. पातं सोमस्य धृ 1, 46, 5. युधा युधमुप धेर्दधि धृ 83, 7. प्र धृष्टुयार्च 5, 52, 1. 4. 4, 30, 13. 31, 14. 6, 16, 22. 10, 102, 1. VALAKH. 1, 2.

धृष्टुषेण (धृष्टु + सेना) adj. ein tüchtiges Geschoss führend, von Indra RV. 3, 54, 15. den Marut 6, 66, 6. Vielleicht ein tapferes Heer führend, von der Trommel AV. 5, 20, 9.

धृष्टोक्त HARIV. 1892 falsche Form für धृष्टोक्त.

धृष्टवैजस् (धृष्टु + श्रौ^०) adj. mit tüchtiger Kraft ausgerüstet, von den Marut RV. 2, 34, 1 (so ist wohl auch 5, 32, 14 herzustellen). von Indra 8, 39, 3.

धृष्य (von धर्ष) adj. Jmds Angriffen ausgesetzt: (यो वै त्वाम्) उपकृत्यात्स मे धृष्यः s. v. a. der hat es mit mir zu thun MBh. 12, 8176. श्रु^० an den oder woran man sich nicht wagen darf —, dürfte, unantastbar: रणो ऽधृष्यो भविष्यति 1, 5054. श्रुधृष्यं वरुणस्येव निधिपूर्वमिवोदधिम् 3, 14704. HARIV. 5881. 6973. R. GORR. 4, 30, 5. 5, 42, 4. 6, 16, 15. RAGH. 1, 16. KUMĀRAS. 3, 51. RĀGA-TAR. 6, 162. श्रुधृष्यता f. nom. abstr. 3, 418. — Vgl. श्रु^०.

धेना UNĀDIS. 3, 11. f. 1) milchende Kuh, pl. Milchtrank (vgl. धेनु, गो): व्यस्य धारां श्रुतं दि धेनाः RV. 3, 1, 9. श्रुतिर्धेनां श्रुतपोद्गम्याणाम् 34, 3. विश्वाः पिन्वयः स्वसंरस्य धेनाः 5, 62, 2. तद्वाक्के रथ्योऽहं न धेनाः 7, 21, 3. जनानां धेनां श्रुतचक्रं शृणु 10, 43, 6. 8, 32, 22. इन्द्र धेनाभिर्हृ मादयस्व धीभिर्विश्वाभिः शर्च्या गृणानः 10, 104, 3. 10. सम्यक्श्रवति सरिता न धेनाः 4, 58, 6. 1, 53, 4. 141, 1. 7, 94, 4. oxyt. SV. II, 5, 1, 4, 7. Viell. Stute in den zwei folgenden Stellen: वि व्यस्व शिप्रे वि मृत्तस्व धेने löse das Gebiss, lass frei deine Stuten RV. 4, 101, 10. श्रुतर्ह्यर्ह्यदुने श्रस्य धेने (SĀ. स्त्रियौ) श्रुतौप्रेयुधये दस्युमिन्द्रः 5, 30, 9. Unter den Namen für वाच् Rede (= भारतीभिद् H. an. 2, 271) NAIGH. 1, 11 und so von SĀ. erklärt in der Stelle: वायो तव प्रपृच्छती धेना जिगाति द्रागुषे । उह्यो सोमपीतये RV. 1, 2, 3, wo das Wort vielleicht vom Gesspann Vāju's zu verstehen ist. Nach H. an. auch = नदी Fluss; धेनी MED. n. 12 in ders. Bed. — 2) N. pr. der Gemahlin Bṛhaspati's TAITT. ĀR. 3, 9, 1. — Das m. धेन bedeutet nach H. an. Meer, nach MED. Fluss (नद); vgl. auch UḁGĀL. zu UNĀDIS. 3, 11. Das Wort wird Nir. 6, 17 auf 1. धा zurückgeführt, aber 1. धि und 3. धा (UNĀDIS.) liegen der Bedeutung nach weit näher. Vgl. विश्व^०, विमृष्ट^०.

धेनु (von 1. धि oder 3. धा) UNĀDIS. 3, 34. In Ableitungen von Compositis auf धेनु kann auch dieses zweite Glied gesteigert werden nach P. 7, 3, 25. वैश्वधेनव oder °धेनव Sch. 1) f. eine milchende Kuh, Mutterkuh AK. 2, 9, 71. H. 1267. an. 2, 272 (auch Kūh überh.). सहवर्त्ता RV. 1, 32, 9. 2, 2, 2. धेनुं शिश्वे स्वसंरस्य पिन्वते 34, 8. श्रुदग्धा इव धेनुवः 7, 32, 22. 1, 134, 4. 6, 133, 8. 10, 75, 4. 61, 17. धेनुष्टे इन्द्र सूनता यज्ञमानाय मुन्वते । गामश्रुं पिप्युषी दुहे 8, 14, 3. कामदुघा AV. 4, 34, 8. 5, 17, 18. 7, 104, 1. श्रुदग्धा धेनुश्च VS. 18, 27. TS. 2, 6, 2, 3. ÇAT. Br. 2, 2, 4, 21. यथा धेनुर्दुग्धा पुनराप्यायेत 12, 8, 2. KAUC. 93. °दत्तिष्ठा KĀTJ. ÇR. 22, 1, 3. — M. 8, 146. धेनुं दद्यात्पयस्विनीम् 11, 137. R. 1, 32, 20. RAGH. 1, 82, 2. 1, 45. VARĀH. BRH. S. 12, 18. 43, 56. धेनुवदुहै P. 5, 4, 77. n.sg. Schol. m. du. SIDDH. K. VOP. 6, 8. ÇAT. Br. 3, 1, 2, 21. धेनुगोदुहै n.sg. Milchkuh und Melker P. 5, 4, 106, Sch. In Verbindung mit गो RV. 4, 173, 1. 6, 43, 28. 10, 32, 4. गो धेनुं वाधेनुमेव वा JĀN. 1, 208. Im Gleichnis: वृषभो धेनुः RV. 10, 3, 7. पुमांसं धेनुम् AV. 11, 1, 34. In Zusammensetzung mit anderen Thiernamen zur Bez. des milchenden Mutterthieres P. 2, 1, 65. गो^० Sch. वडव^० KĀTJ. ÇR. 19, 4, 5; vgl. खड्ग^०. Unter den Geschenken, welche man Brahmanen darbringt, steht eine milchende Kuh obenan; in Ermangelung einer solchen werden verschiedene Stoffe in der Form oder an Stelle einer solchen Kuh ge-